

szociális Társaság

KÉPES TÁRSADALMI, SZÍNHÁZI HETILAP

BERGER KLÁRI

VÁLTOZATLAN OLCSÓ ÁRBAN ÁRUSITOK:

Gyermek hócipőket 23—28 számig K 85000* —
29—35 számig K 100000* —

Női sárcipőket 36—42 számig K 32000* —
nyel ves 38—42 számig K 36000* —

Férfi sárcipőket Reithoffer gyártmány
39—46 számig K 35000* —
ugyanaz finom gyapjubéléssel K 40000* —

Gyermek sárcipőket Reithoffer gyártmány
35—39 számig K 32000* —

Tornacipőket gummitalpu különleges
la minőség fehér és
egyéb színben 36—42 számig K 35000* —
Ugyszintén bivalytalpu tornacipőket

la posztó házicipőket divatszínben
bőrtalppal K 40000* —

Az összes felsorolt áruk jóminőségéért szava-
tosságot vállalok és kaphatók a 25 év óta
fennálló és mindenütt előnyösen ismert

SCHÄFFER CÉG NÉL
Budapest, I., Döbrentei-tér 4—6.

Telefon 5—71. Kereskedőknek engedmény.
Vidékre utánvétellel szállítok.

VESZEK

egyek könyveket és egész
könyvtárakat a legmaga-
sabb napi áron

SZABÓ LIPÓT

antiquáriuma
KAPOSVÁR, Korona-u. 1
Telefon: 101. Telefon: 101.

NÁGY TERÉZ
DIATTERMÉ

KAPOSVÁR
FERENC JÓZSEF-UTCA 8.

UJ-SOMOGY

Somogy vármegye legjobb politikai napilapja

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kaposvár, Kontrássy-u. 6

SPECIÁLIS FINOM ILLATSZER KÜLÖNLEGESSÉGEK, SZÉPÍTŐSZEREK,

egészségügyi cikkek, bőrdíszműárak, ajándéktárgyak stb. csak

PRÁGER JÓZSEF
„KORONA“ illatszertárában
vásárolhatók.

somogyi **Társaság**

Szerkeszti

horváthi MENYHÁRT GYULA

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kaposvár, Honvéd-utca 1. szám

TÁRSADALMI, SZINHÁZI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

FONTOS!

M I L E S Z A J Ö V Ő H É T E N ?

FONTOS!

A SZINHÁZBAN:

Jan. 26. Szombat	este 8 ó.	Sárga kabát
Jan. 27. Vasárnap	d. u. fél 4 ó.	Hattyu lovag
Jan. 27. Vasárnap	este 8 „	Sárga kabát
Jan. 28. Hétfőn	este 8 „	Kornevillei harangok
Jan. 29. Kedd	este 8 „	Vén gazember
Jan. 30. Szerda	este 8 „	Vén gazember
Jan. 31. Csütörtök	este 8 „	Szünet
Febr. 1. Péntek	„ 8 „	A három grácia

A MOZIBAN:

(APOLLÓ)

Jan. 26. Szombat	5, 7, 9 ó.	Megmozdul a föld
Jan. 27. Vasárnap	5, 7, 9 ó.	Flört
Jan. 28. Kedd	fél 7, fél 9 ó.	Dávid és Góliát
Jan. 29. Szerda	„ 7, „ 9 ó.	Dávid és Góliát
Jan. 30. Csütörtök	„ 7, „ 9 ó.	Gyönyör város
Febr. 1. Péntek	„ 7, „ 9 ó.	Gyönyör város
(URÁNIA)		
Jan. 26. Szombat	5, 7, 9 ó.	Flört
Jan. 27. Vasárnap	5, 7, 9 ó.	Megmozdul a föld

Részletes szinlap szereposztással és tartalommal a 15. oldalon

Kaposvári leányok . . .

Írta: Mészáros Lajos János.

(Budapest, január 25.)

Ha a természetben tél is van és fehér hó takarja be a jövő termését, ha az ékességüktől megfosztott fák és bokrok kopaszán és bánatosan merevednek is az égnek: a természet csöndes pihenése mögött azonban ott settenkedik az Élet. Ha nem is színekkel játszó, külsőségekben díszes Élet, de az önmegtagadással, a lemondással teljes; ami azonban egy pillanatra sem jelenti az örök lemondást . . .

A magyar sorsoknak dermesztően hideg telében is ott csillámlik valami. Ez a valami szegény, sokszor terhes, sokszor könnyes, de — Élet; aminek színét, ízét, díszét nem emelheti és nem teheti lönkre a — kalendáriom. Az emberi sorsoknak — sajnos — nincs természeti mechanizmusa.

Emiatt sajnálni kellene az Embert, akinek életéből mintha hiányzanának az évszakok, vagy mintha valahogyan úgy volna, hogy az emberi életben csak két évszak lenne: a boldog és a boldogtalan. Én legalább is így gondolom el. És — úgy hallottam — nemcsak én vagyok egyedül ezen a véleményen. Sokan vannak, különösen a szép nemből, akik bizony irigyelik a rózsát, amely nemcsak egyszer virágzik . . .

Pedig nem kell irigyelni! És nem kell sajnálni az Embert sem, mert neki is megadta a bölcs természet a virágot, hogy az virítson, hogy az boldoguljon. Az Ember virágja a testvérember: a nő. A nő az a virág, aki több a rózsánál, aki a gondterhes férfi oldalán az áldás. A nő az örök vígasztalás: a nőnek kell lenni annak a rózsának, amely folyton virágzik, hogy feledtetni tudja azt a töméntelenül sok fájdalmat és szomorúságot, amit ma vállainkra rakott a Sors.

A nő az a fénysugár, amely a reménység sugaraival bevilágítja komor éjszakáinkat és visszatart attól, hogy kétségbe essünk a jelen sivársága és a

jövő kilátástalansága fölött. A nő az az áldozatos lélek, aki verejtékünket letörli gyöngéd kezeivel és becéző szeretettel csitítgatja bennünk a fájdalmakat.

A világháborúban a magyar katona legendás hősiességét emlegették az egész világon. Most, hogy a hősök a béke-frontra kerültek vissza, hogy folytassák az építés, az alkotás munkáját, amelyhez a szükséges szerszámoktól megfosztották, a magyar nők kerültek a frontra. Az ő vitézségüknek — áldozatos lemondásuknak, az ő hősiességüknek — kifogyhatatlan lelkesedésüknek kell, hogy csudálatos eredményei legyenek. Mert az ő lelkük oltárán a legszentebb, a legcsudásabb tüzek lobognak...

Sokfelé jártam életemben. Sokat láttam, hallottam, sokszor tapasztaltam, hogy a mi életünk egy nagy csalódás és mindig lemondás. Sokszor láttam messzire esett földeken, hogy a hecsületeség palástja ma már nem az a dísz, amelyet tisztesség vesz körül. És én nekem mégis azt kell mondanom teljes hittek, hogy az a palást mégis szent, hogy e palást nélkül nincs fejlődés, nincs kultúra és nincsen boldogulás... Az álnok ember örülhet e palást kopottságán, hiszen az ő kezének munkája az, de el kell komolyodnia, ha majd egyszer hidegen elgondolkodik is azon, hogy ezt a palástot nem lehet letépní, ezért dolgozni kell, ezért élni kell...

Kaposvár... Amikor kezembe került a „Somogyi Társaság” és elolvastam *Menyhárt* Gyulának, ennek az izzó magyarnak célkitűzéseit, amiket lelke egészen bizonyosan az ottani légkör kisugárzásából fogott fel, a sokat ígérő tavasznak balzsamos levegője csapott fakó arcomba. Mert nálamnál nincs ki jobban tudná, hogy mit jelent e szó: társaság. Nemcsak a mulató emberek sokadalmát jelentheti! De jelenti — és ezt kell mindenáron jelentenie — az egymást megértő, egymást megbecsülő, egymást segítő sokadalmat. Ez a sokadalom a társaság, amelynek így lehetőség adatik nemcsak a fejlődésre, de a boldogságra. Mentül több ember érti meg egymást, mentül több ember akar egyet, a gyümölcs, a Sors jutalma, annál hamarabb esik a kezébe.

Ennek a társaságnak drága rózsaszálakra, aranyos kis kezekre, nevető arcokra, jószágos szívekre van szüksége.

Engedtessek meg nekem, hogy a kaposvári rózsaszálakat köszönthessem és arra kérhessem, hogy csak fonják a láncot, fonják, fonják... Legyen a hitük teljes, legyen az imádságuk forró és áldozatos, legyen a rajongásuk vég nélkül való: mert akkor a kaposvári társaság példa lesz kis Magyarország népe előtt. Ez az egyetlen út, amelyen ha minél többen járnak, úgy annál hamarabb érnek el a megelégedés kapujához.

Van valaki, aki nem akarna megelégedett és boldog lenni?

GAZDÁK KERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁGA

Vásárol a legjobb napi áron mindenféle

Kaposvár,
Fő-u. 8. l. emelet.

magvakat,
terményeket.

Telefón: 257.

Sürgöncim: Gazdák, Kaposvár.

Mi újság a társaságban?...

VITÉZ BAKAY ZSIYGMOND m. kir. százados. Somogy vármegye vitézi székének székeltartója február 4-én vezeti oltárhoz Babóchay Jolánka úrhölgyet, Göllén.

PÁRIZS. Érdekes kultúresemény lesz a közeljövőben Kaposvárnak. *Salgó Sándor* felsőkereskedelmi iskolai tanár február 7-én este 8 órakor (az ifjúságnak február 8-án d. u. 5 órakor) az Urániában „Az új Párizs” címmel ismertető felolvasást tart, vetített képekkel. Az előadó városszerzte ismert kítűnő ismeretei és pompás előadási módja előre garantálják a biztos sikert. A felolvasás keretében betétszámok is lesznek. Kaeskovics Attila énekelni fog, Bálint István, Bárszony Róbert és Farkas Ferenc pedig szavaiatokkal fogják élénkíteni az érdekes műsort.

BORONKAY LAJOS kulasi vadászterületén körvadászatot rendezett, melyen résztvettek: Birck Gyula, Meslekovits István, Hegyessy Iván, Jankovich Tihamér, Paiss Dénes, Petracsek Ferenc dr., Perczel Tamás, Sárközi Dénes. Eredmény: 53 darab nyúl. A vadászatot kedélyes est követte.

VITÉZI TETTEK LEÍRÁSA. A központ hangadó újságjai közül a Magyarság című napilap keretében mozgalom indult meg, mely a magyar katonának a világháborúban véghezvitt hősi tetteivel fog foglalkozni. Célja, hogy szerény oltártüzénél hetenkint egyszer, a vasárnapi számban, áldozatot mutasson be a magyar vitézség érdemeinek, mert nem szabad, hogy az az erkölcsi tőke, mely a hősiesség ekkora tömegében felgyűlt, feledésbe menjen. Aki a világháborúban részt vett és ott olyan fegyvertényt hajtott végre, mely abban a kötelékben, ahova akkor tartozott, köztudomással bírt (kivételt képeznek a vitézséget nyertek), kötelessége a magyar hősiesség ismertetésének ezen oltárához legalább egy-egy téglával hozzájárulni. Ez esetben nincs helye a szerénységnek, s a közlés nem feltűnési vágyból történik s nem fontos, hogy kinek milyen és hány kitüntetése van. A feldolgozást illetékes helyen eszközlik s

így a stílus nem lényeges, csupán magának a ténynek pontos leírása szükséges. A vitézi telt leírásánál tekintetbe jönnek: név, akkori rang, hol, mikor született, családi állapot, jelenlegi lakhely, hol vett részt a háborúban, hány éves volt, midőn nevezett fegyvertényt végrehajtott. A hely pontos és tüzetes leírása mellett szükséges egy fénykép is, hogy az illetőt a közönség felismerje. Ha nincsen abban a helyzetben, hogy ezt mellékelhesse, az külön megemlíttendő. Tekintettel az ügy sürgősségére, a leírást minél előbb be kell küldeni a következő címre: Horák Gyula Kaposvár, postafiók 29. sz.

CASINO-VACSORA. Február 9-én, este 8 órakor a Nemzeti Casino rendez évi közgyűlése után társasvacsora lesz.

A JELMEZESTÉLY iránt, mely 1-én lesz a Nemzeti Casinóban, oly nagy az érdeklődés, főleg a vidék részéről, hogy a fényes siker és a jó hangulat felül fogja mulni az eddigi összes estélyeket.

HELYÖRSÉGI TISZTI-ESTÉLY. A m. kir. kaposvári helyőrség tényleges tisztikara február 23-án este 9 órakor rendezi ez évi szokásos táncestélyt a Nemzeti Casinóban, mely az idei farsang legelőkelőbb estélyének tekinthető. A rendezőség a meghívókat, mely egyúttal belépőjegyül is szolgál, a jövő héten küldi szét.

A KERESKEDELMİ ALKALMAZOTTAK február hó 9-én, szombaton este 9 órai kezdettel a Kórnában szigorúan zártkörű táncestélyt rendeznek, amely a lázas készülődés jelei szerint a farsang egyik legsikerültebb mulatsága lesz.

VERHÁS JENŐ MÉRTÉKCIPÉSZ KAPOSVÁR, FŐ-UTCA 11. (Eibenitz-köz.)

HANGKIKÉPZÉST és énektanítást vállal a színház egyik művésznője. Cím meg tudható a kiadóban.

BODÓ LALOS FEGYVER ÉS LŐSZERKERESKEDŐ
KAPOSVÁR, KONTRÁSSY-UTCA 2/b

Elvállal mindennemű fegyverek javítását, belövését, alakítását, új anyagok készítését és barnítását. :: A legkényesebb igények is kielégíttetnek. ::

FAZEKAS SÁNDOR angol uri szabó

KAPOSVÁR, SOMSICH PAL-UTCA 1. SZÁM.

Idő és alkalom . . .

Dr. Ravasz László ref. püspök beszéde január 18-án a színházban.

Ravasz László, mint azt már egyik előző számunkban említettük, beszédeit nem írja meg előre, hanem beszéd közben szerkeszti. Ezt tudva, megkértük Huba Irénke úr-hölgyet, hogy a püspök úr beszédét gyorsírással rögzítse papírra, hogy a magas szárnyalású előadást úgy az utókor, mint olvasóink számára megglartsuk. Ime a beszéd:

Igen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Higyjék el nekem, hogy beszédekben és szereplésekben nekem nagyon sok részem van. Egyik legnehezebb dolog, hogy témát találjon az ember, ha ez megvan, ez csak segít rajta. Tulajdonképpen nem az ember beszél, hanem a téma. A jó témának természete nem engedi, hogy az ember röviden beszéljen, kényszeríti azt, aki elkezdte, hogy mindent elmondjon és ha elfogyott a téma, akkor ideje, hogy a beszélő is letűnjön a beszéd színpadáról. Én is sokat lünyödtem azon, ha itt a kaposvári hölgyekhez és urakhoz szerencsém lesz, mily témát keressek magamnak és azután arra határoztam el magamat, hogy nem keresem a témát, hanem magát az alkalmat, és beszélni fogok az alkalomról.

Mi az alkalom? Az alkalom az időnek a leánya és egyszersmind az idő kárpótlása. Az alkalom ha megérkezik az idők folyamán, ezüst csónakán jön mihozzánk és nyújt felénk valamit, amiért érdemesnek tartjuk, hogy az idő sötét vize előttünk elhaladjon. Az alkalmat nem lehet megérteni anélkül, hogy ne tudjuk mi az idő. Mi az idő? Okos embernek kellene lenni annak, aki erre a kérdésre feleletet tudna adni. Nem egy elszánt filozófus próbált rá feleletet adni, de ezzel is az történt, hogy nagyon kevesen értették meg és aki megértette, az félreértette. Legnevezetesebb ezek között a felfogások között a mi jó, öreg königsbergi bölcsünké, aki azt mondta, hogy idő tulajdonképpen nincs, csak mi úgy vesszük a világot, mint hogyha idő volna. Tulajdonképpen mi úgy vesszük az időt, mint egy óriási pillanatot, amely mintegy örökkévalóság reánk zuhan és mi félve nézünk magunk elé és igyekszünk e rettentő támadással szemben magunkat valahogy megvédeni. Az idő tehát egy szemléltető forma, amelyet az élelfenntartás érdekében fejtünk ki azért, hogy a reánk zuhanó egyetlen óriási pillanatot folyamattá, egymásután történelemmé változtassuk.

De nem ez érdekelt minket, keveset mondtam ezzel és ez is nagyon unalmas. Sokkal inkább érdekel az, hogy az Idő bizony valóság. Szeretném látni azt az öregedő férfit vagy asszonyt, aki nekem azt mondaná, hogy az idő nem valóság, sőt hajlandó engem megerőstíteni abban, hogy egyike a legnagyobb valóságnak. Hogyan áll az utunkba, hogyan vesz el tőlünk mindent, hogy foszt meg szakadatlanul, málaszt szét. Sokszor úgy tetszik, hogy az egész világunk nem egyéb, mint kis sziget, óriási haragos, ellenséges folyamnak a közepén, az időnek a folyama és ez a nagy folyam ebből a mi életünk bájos szigetéből lép egy darabot, szakadatlanul omlaszt, málaszt, a végén nem marad semmi belőle, csak egy pár tépett levél, szennyes tajtékon úszó lomb, mely maga is játéka a haboknak és eltűnt emléke egy bűbajos világnak. Nem valóság az idő? Sokszor úgy érezzük, hogy annyira valóság mireánk

Székelý Ármín fiai

K A P O S V Á R

Legfinomabb angol gyapjuszövetek legolcsóbb beszerzési forrása. Elegáns szabású uriruhák megrendelés szerint.

nézve az idő, mint a hőemberekre valóság a nap sugara. A hőembereket télen a gyermekek formálják, ott állnak büszkén, mozdulatlanul mint egy király. azután jönnek a parányi kis hősugarak, az elrejtett napnak sugarai és megtámadják a hőembert, az elkezd mállani, karja lehanyatlik, koronája lehuul, nem marad utána más, csak egy szomorú nagy tócsa. Életünket is így málasztja, így olvasztja az idő.

Gondoljuk és idézzük szemünk elé minden gonoszságát ennek az őriási ellenségnek, a nagy örömek rontása, amellyel pusztít bennünket. Az édesanya köréből kiveszi a gyermeket, hogy az a saját lábán járjon, vajjon érzi az édesanya, hogy többet nem jön vissza a gyermeke, egy olyan pályára indult, amelyen menni fog s mindig távolabb lesz, a távolság egyre nő és egyszer az ő elhomályosuló szeme elől belevész az életbe, az örökkévalóságba. Vajjon gondolja-e a menyasszony, mikor fején van a mirtuskoszorú, hogy eljön az idő, amely letépi a mirtuskoszorút, s többet az a mosoly, amivel a koszorú koronázta őt, vissza nem fog térni és majd egyszer ráfagy a töviskoszorú által kitépett vérének a cseppje? Vajjon gondolja-e a munkás, mikor az íróasztala mellett ül, vagy amikor az üllő mellett áll, hogy az idő ott ül asztalánál, vagy az üllőjén és minden betűnél és minden kalapácsütésnél letép egy darabot a z e m b e r é l e t é b ől és kajánul mosolyog, mert ő látja, hogy hány betű van hátra, milyen kevés, talán egy-kettő, ő meg tudja számolni hány kalapácsütés van hátra, az ember maga nem tudja soha. Van aki esengve tartja tenyerél egy életen át, hogy szálljon rá a boldogság madara és amikor oda szállt és ő örömtől tikkadt lélekkel megszólal, nem tudja, hogy jön az idő, mint egy pajkos gyerek, hess, rákiált és elszáll, örökre elszáll. Fennvirrasztóknak, betegeknek, haldoklóknak, szenvedőknek éjszakáján megjelenik és egy fekete tömlőben viszi a hajnal minden sugarát és nem jön a napsugár, amely bearanyozza és életet hozzon. Halálraftéltek celláján olyan hamar kiönti a felkelő nap vérpiros sugarát és eszébe juttatja, hogy jön a hóhér. Ilyen gonosz testvérünk az idő, mennyi mindent vesz el tőlünk, mennyi panaszkodni lehet ellene és amit az idő elvisz tőlünk nem ér fel azzal, amit mégis hoz. Csak egy dolgot hoz és ez az egy dolog az alkalom. Még nem volt olyan lélek, amelyben száz és százszámra bele nem köszöntött volna a boldog alkalom. Felülről, végtelen magasságból jöttek ezüst tálcán az életnek nagy boldog lehetőségei és az idő, amely mindent elvitt, hozta a maga gyermekét, a drága ajándékot, ezer és ezer alkalomnak tűnő sokaságát. Minden élet számára hoz. Nem tudok elképzelni olyan szegény koldúsembert, akit egy alkalom nem tud királyian gazdaggá tenni, csak egy darabka kenyér és egy nálamnál nagyobb éhező és ha odaadom a darab kenyeret, királyian gazdaggá tudom tenni. Nincs olyan szegény élet, ki ne tudjon jól tenni, nincs olyan szegény élet, amely ne tudna meghocsájtani, nincs olyan szegény élet, hogy a lelkét ki ne tárhatná és be nem fogadhatná a felülről jövő vigasztalásokat és biztatásokat, nincs olyan szegény élet, hogy hozzá ne érkezne ezüst

Közvetlen telefon összeköttetés a tőzsdével

feleink részére mindenkor rendelkezésre áll.

MERKURBANK

Telefón: Tőzsdeosztály 241.

Telefón: Tőzsdeosztály 241.

gályája ezer boldog alkalomnak. Hiszen, hölgyeim és uraim, az alkalom tulajdonképen egy kis szürke csomag, amelybe bele van pakkolva az Isten dicsősége, nagy világszépsége, amiről nekünk sejtelmünk se volt, dicsősége annak a felséges és szuverén Úrnak, aki egy lehelletével világokat teremt és ezt a világot fel tudja ékesíteni boldog emberek hálás mosolyával, meghatottságtól remegő könnyekkel, édes bocsánatot kérő szavakkal, nagy kien-gesztelődésekkel, olyan életszépségekkel, amelyet nem mi találunk ki, amely az Ő örök bölcsessége. Olyan a mi életünk, mint a rétnak a fűszála hajnal előtt. Nem látja senki mi van rajta, egy nagy megfagyott árnyék, és ha feljön a nap, minden fűszálon száz és száz harmatcsepp esillog. Micsoda lékozlása a napnak az a fény, milyen nagy kiadálátruházás, dicsőségköleszönzés onnan felülről a szomorú szegény földre. Az ember élete éppen a maga ürességével és korlátoltóságával tulajdonképen olyan, mint a vak gyűrű, amelynek meg van a helye, az ékkő hiányzik, jön az alkalom, hozza a maga drága ékkövéit és beleilleszti.

Azt kérdem, van-e Önök közül valaki, aki elmondhatná magáról, hogy nem volt meg neki az alkalmja arra, hogy hívő ember legyen? Hát nem szakadatlan harangzúgás között járt, nem úsznak a levegőben nagy evangéliumi bizonyágtételek, hát nem indult el hadjáratra az Ige, amelyik a lelkeket keresi? Ha a múltba tekintünk, nem néz reánk millió hitvalló, ha belepillantunk a kis bibliánkba, amely a kezünkben van, nem ezer meg ezer fénylő szem néz reánk és minden bizonyágtétel és biztatás és mind ige és lelkesítés arra, hogy mielőkör legyünk? Nincs-e meg nekünk minden alkalmunk, hogy hívők legyünk? Kérdezem, van-e valaki, akinek nem volt meg minden alkalmja arra, hogy nagyon, de nagyon jó ember legyen? Sohasem láttak síró gyermeket, sohasem láttak vérző szívet, elhullatott verítéket, el nem apaszt-ható könnyet, sohasem találkoztak fáradt emberekkel, akiket meg lehetett volna nyugtatni, síróval, akit meg lehetett volna vigasztalni, sohasem találkoztak olyan emberrel, akinek meg lehetett volna bocsájtani, emberekkel, akiktől bocsánatot lehetett volna kérni? Sohasem volt alkalmuk arra, hogy hátra tegyék egyszer saját kedves énjuket és odaálljanak valakinek a szolgál-tatára? Sohasem volt alkalmuk arra, hogy lemondjanak, hogy visszahúzó-djanak, hogy köddé és árnyékká váljanak és mást állítsanak előtérbe? Soha-sem volt alkalmuk arra, hogy mintegy megtestesült szobor fellartsanak nagy gyermelya- vagy fáklafénylő, míg maguk homályban maradnak, távol betör-kálóknak és útkeresőknek fényírást, üzenetet küldjenek? Sohasem volt al-kalmuk arra, hogy egészen jóvá legyenek, nem volt alkalmuk arra, hogy máról holnapra hőssé legyenek? Nem volt-e meg minden alkalom arra, hogy a Jézus Krisztus tulajdonába maradjunk? Hát nem állott-e útjában az Ő keresztye, nem sujtott-e az Ő neve, az Ő engesztelő áldozatának füstfellege nem borult el a mi szomorú útjaink közé?

Valljuk meg azt, hogy meg volt minden alkalom a mi tűnő életünkben arra, hogy hívők, jók, hősök, nagyok és szentek legyünk: minden alkalom eljött hozzánk és ránkmosolygott, hogy valahogy megragadjuk az örökké-

remete-pogányesiti POGÁNY UILMOS, Fő-utca 12. Telefon: 175.

KAPOSUÁRI LAPTERJESZTŐ VÁLLALAT

könyv-, papír és írószerekkereskedése, ugyanott

SOMOGYMEGYEI INGATLANFORGALMI IRODA

házak, szőlők, felkek adás- vétele, birtokok, bérletek közvetítése.

valóságot és megmentjük, és kitűnt, hogy nem sikerült, csak mi rajtunk függött, mert mi nem éltünk az alkalommal. Egymásután óriási sorokban jöttek, mint egy felséges menet, a percek, éppen az örökkévalóságnak a málhái frissen, üdén, mintha a teremtésnek a hajnala volna, jöttek hozzánk, alázatosan köszöntöttek, mint egy királyt és kértek hódolattal, hogy az aranytálcaán előnkbe tálaalt drága ajándékot, az alkalmat fogadjuk el és koronázzuk vele királlyá magunkat és mi balgatagok nem tettük, mi ittünk és azok eltávoztak. Mi lehunytuk a szemünket és nem láttuk meg, mi elszalasztottuk az alkalmat, királlyá koronázatalásunk alkalmát. Egy nagy írónak az írásai között a legmegrázóbb önéletrajza az, hogy egyszer távol családjától érte az a hír, hogy siessen haza, mert a hitvese nagyon beteg. Hazasietett és útközben imádkozott, hogy még idejében hazaérkezhessek. Egy kétségbeesett verseny fejlődött ki ő között és a Halál között. A Halál gyorsabb volt, előbb érkezett meg és akkor ő felzokogott: Csak még öt percig élt volna, hogy elmondhattam volna, mennyire szeretem és mily hálás vagyok neki. 25 évi házassága nem volt elég arra, hogy elmondja ezt neki és amikor az utolsó öt perc elérkezett, akkor érezte, hogy eltűnt előle egy óriási szent alkalom, amely a másiknak egy édes jutalom, teljes elégtétel és neki egy boldog bizonyosság lett volna.

Hölgyeim és Uraim! Nincs senki, akivel szemben ilyen tartozásuk van? Nincs senki, akinek elmondhatnák, hogy szeretik, hogy hálásak iránta? Nincs senki, akitől bocsánatot kell kérni? Nincs feladat, amellyel szelni kell és el kell végezni, mert repül az idő? Nincs senki, egy gyermek, aki fölé oda kell hajolni és összetenni a kezét és megtanítani azt a gyermeket imádkozni? Nincs egy kételkedő életlátsám, kinek a lelki egyensúlyát meg kellene valahogy tartani? Siessünk élni az alkalommal, mert az élet tűnő alkalom a szeretetre és az élet rövid alkalom az örökkévalóságra.

Hölgyeim és Uraim! Itt ma Erdély is szóhoz jut. Hogy ennyi ember összegyűlt ma itt hazájából elüldözve, nem-e tűnő alkalom arra, hogy elkészüljenek egy hazamenetelre akár oda Keletre, akár oda fenn a messzeségbe? Ennek a szegény Magyarországnak reánk köszöntött nagy szenvedése tulajdonképpen nem egyéb, mint fájó, gyöttrő és kihasználó alkalom a teljes, az igaz, a régi Magyarország megteremtésére!

A sár.

Egy pécsi ember volt nálunk és elpanaszolta az ismerősének, hogy Pécselt mennyire kell az embernek vigyázni, nehogy sárba lépjen.

— Tudod — mondta a pécsi a kaposi barátjának — direkt művészi gimnasztikát kell kifejtenuk, nehogy a sárba lépjünk!

Mire a kaposvári melankólikusan megjegyzi:

— Milyen jó nekünk öregem, nekünk nem kell tornázni és nem kell vigyázni, mert mi mindenütt sárba lépünk.

Női, férfi, gyermek, **fehérenemű**: megbízható jó anyagból legutóbbban szerkesztett be, legjobb gyártmányú fehérnemű anyagok méter szerinti árusítása.
Mielőtt ebbeli szükségletét fedezné saját érdekében keresse fel a
KELENGYE VÁLLALATOT ZÁRDA-UTCA (ZÁRDÁVAL SZEMBEN)

SOMOGYI UJSÁG

Somogy vármegye egyetlen intrazingens keresztény napilapja

Szerkesztőség és kiadóbívatat: Kaposvár, Korona-utca 7. sz.

Legújabb operettek, táncok és karácsonyi albumok, kitűnő hegedűk, cimbalmok, gramofonok, hanglemezek, bél- és acélhúrok legjobb bevásárlási forrása a

HARMONIA
FŐ-UTCA 4. Telefón 411

A képviselő úr beszámolója.

Hogy mennyire irtóznak a képviselők a „beszámoló“-tól, arra iskola-példa az alábbi megtörtént eset, melyet egy jó barátom mesélt el. Hogy mennyi benne az igazság, s mennyi a költőlt, azt nem kutatom.

Z... városkában — beszéli barátom — sok huza-vona után a város képviselője a következő tartalmú levelet küldte a főispánnak:

„Értesítem Méltóságodat, hogy beszámolómat *augusztus 18-án* tartom meg. Kérem ezt az ottani lapokban közzétenni. A nagyszámú hallgatóságra való tekintettel azt hiszem erre a célra a katonai gyakorlóter lenne a legalkalmasabb stb. . . .“

Augusztus 15-én a főispán a következő levelet kapja:

„Augusztus 18-ára tervezett beszámolómat jobbnak vélem szeptember 15-ére eltolni, mert úgy határoztam, hogy a külügyminiszter urat is magammal hoznám, ki jelenleg külföldi úton van s hazaérkezése csak szeptember 13-ára van tervezve. Ugyanakkor ő is beszámolna útjának eredményéről s e tény valószínűleg nagyobb érdeklődést kellene ott. Kérem ezt a lapokban publikálni stb. . . .“

Na erre aztán az egész város lázba jön a nagy kilünteléstől. Jön a külügyminiszter úr!

Szeptember 13-án a főispán úr ismét kap egy levelet a képviselő úrtól, amely így szól:

„Sajnos, a 15-ére tervezett beszámolómat nem tudjuk megtartani azért, mert külügyi politikánk okvetlenül megkívánja, hogy a miniszter úr mielőtt külföldi úljáról visszatérne, még öfelségével hatvanötezernevesharmincharmadik Pinquinnel, a jelenlegi grönlandi fejedelemmel országos fontosságú kérdést tárgyaljon meg. Úljáról így tehát csak október 28-án tér vissza. Úgy egyeztünk meg a külügyminiszter úrral, hogy október 29-én, tehát visszatérését követő napon egész biztosan velem jön. Minthogy ez a terminus most már egész biztos, kérem főispán urat ezt az ottani lapokban publikáltatni s tekintve azt, hogy október végén még nyílnak a völgyben az — . . . azaz pardon, — még jó idők vannak, a katonai gyakorlóteret a célra kellőképen előkészíteni szíves legyen stb. stb. . . .“

A főispán úr ennek megfelelően megteszi az előkészületeket. Előtte való napon, október 28-án egy távirat érkezik a képviselő úrtól a főispánnak. tartalma az volt, „hogy a külügyminiszter úr ugyan visszaérkezett, de a hónapokig tartó utazások és tárgyalások a külföldi hatalmakkal annyira kimerítették, hogy pihenésre van szüksége, s mert Ő (a képviselő úr) köti a beszámolóját a miniszter úr személyéhez, úgy gondolja várni kell, míg a kegyelmes úr összeszedi magát, — ez csak pár nap kérdése lehet, — kéri a főispánt, hogy ezt a lapokban leadni szíveskedjék stb. stb. . . .“

Ezután a távirat után két hónapig nem írt a képviselő úr, míg végre a következő év január 10-én a főispán a következő sorokat kapja:

Kitűnő ételek és italok a **KUPA PINCÉBEN** az uri társaságok találkozó helye. Irányi Dániel- és Fő-utca sark.

„Értesítem főispán urat, hogy a külügyminiszter úrral történt egyöntetű megállapodásunk oda konkludált, hogy beszámolóinkat ez év február 13-án okvetlen és most már holt biztosan megtartjuk. Tekintettel a valószínűen hatalmas méretű érdeklődésre s viszont a kedvezőtlen téli időjárásra, nem a katonai gyakorlótéren, hanem talán az ottani „Vörös Ökör“ című nagyvendéglő nagytermében lehetne a választókkal összehívni. Kérem tehát ezirányban az ottani helyi lapokat informálni és az előkészületeket megkenni stb. . . .“

A főispán erre újra megkezdte az előkészületeket, készen állnak a fehér ruhás lányok, díszbandérium, postászenekar, csendő-, rendőrkészültség, a „Vörös Ökör“ nagyterme feldíszítve.

Február 12-én a főispán a reggeli posta közt meglátja a képviselő úr jól ismert levelét, amelyben a képviselő úr a külügyminiszter úr gyengélkedését hozva fel okul, újból elhalasztja a beszámolót.

Április 1-én a posta a főispán úrnak a következő sorokat hozza:

„Sikerült végre a kegyelmes úrral tetszacher határnapot kitűzni a beszámolóinkat illetőleg s így értesíthetem Méltóságodat, hogy közös beszámolóinkat május 17-én „csak azért is“ okvetlen megtartjuk. A miniszter úr súlyt helyez arra, hogy a hallgatóság lehetőleg nagy számban legyen jelen, épp ezért kérem, hogy ezirányban kellő propagandát fejtsen ki. A beszámoló helyéül, tekintettel az „enyhé“ tavaszi időre, nem a „Vörös Ökör“ vendéglőt, hanem talán a katonai gyakorlótérre találnám e célra legalkalmasabbnak. Kérem, hogy ezt mint befejezett tényi a helyi lapoknak leadni szíveskedjék stb. . . .“

Persze, hogy a főispán úr május 16-án reggel postája között újból ott találja a képviselő úr jól ismert levélborítékját, fel sem bontja, hanem a telefonkagyló után nyulva felhívja a helyi lap szerkesztőjét, akinek a következőket mondja:

Kérem leköszölni még a mai lapban, hogy a miniszter úr és a képviselő úr beszámolója a holnapi napon elmarad, mert fontos külpolitikai ügyekben úgy a miniszter úr, mint szereletli képviselő urunk Honoluluba utazott, hogy ott öfelségével, tudomisen hányadik „Bambinó“-val a két ország közötti kereskedelmi lehetőségekről szóló szerződést meglárgyalhassák. M. Gy.

KOLLER CIPŐK A LEGJOBBAK!

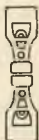
: Készíték mérték után divatcipőket és csizmákat a raktáron kizárólag saját készítésű cipőimet tartom. :
: Szíves pártfogást kér :.

KOLLER FERENC KAPOSVÁR, KORONA-UTCA 14-IK SZÁM.

MERKUR BANK R.T.

KAPOSVÁR, KORONA-U. 4. SZ.

TELEFON: TÖZSDEOSZTÁLY 241.

Üzletköre kiterjed a bank és pénzváltóüzlet minden ágára. TÖZSDEI MEGBIZÁSOK teljesítésére, előnyös feltételű váltó-, jelzálog- és lombard-kölcsönök nyújtására, hetikamatozásu KOSZT-PÉNZEK kihelyezésére átutalások teljesítésére.

GEISZLER JÁNOS ÉS FIA vaskereskedése KAPOSVÁR, Fő-u. 15

Háztartási és konyahaberendezési cikkek legjobb beszerzési forrása

Szabad egy kis tüzet?...

Díjtalan különórák a szerkesztőségben.

A szerkesztőségbe minap furcsa szerzet állított be. Füstös képi, kissé szakadozott ruhájú, barátságosan vigyorgó cigánylegény. — Meggyűttem — mondja és várakozóan pislant körül.

— No-no — dobant fel bennünk a meglepés a furcsa köszöntésre.

— Hát honnan?

— A fogságból — feleli rögtön, mintha várta volna a kérdést.

Hazakerült hadifogoly — gondolom — és már nyúlok a pénztárcám után. Közben oda-vettem:

— Melyikből?

— Hát Vácsról — feleli a világ legtermészetesebb hangján. — A filfedezéssel.

— Felefedezés?

— Azs! Én csináltam. Azt gyűttem megmutatni. Azzal felénk mutatja kétes tisztaságú kezét, benne valami idegen jószággal.

— Tűzmasina — magyarázza. — A fogságban nem kaptunk gyufát, hát én kitaláltam a módját. Egy pillanat alatt gyönyörűséges tüzet lehet vele csinálni. Így ni.

Szájába egy cérnára fűzött vasdarabot vesz. Másik kezével egy kavics meg egy rongydarab. Úgyesen pörgetni kezdi a cérnát, a vasdarab forog és a kavicsról csak úgy pattognak a szikrák.

— Így rá is lehetne gyújtani — mondja körülkutató, szomorú hangon.

Elértettem, cigarettát adtam neki.

— Most gyűn az igazsi művészet — vigyorog szélesre derült arccal.

A következő perchen már pattognak a szikrák, pörög a vas és a kezében tartott rongy parázslani kezd.

— Na — így, és a cigány meglegedetten pöfékel.

Kaposváron általános gyufainség van a férfiak körében. Ha valaki a Turul és a Korona között végigmegegy a Fő-utcán, átlag 10—15-en szólítják meg a sablónos formában: Pardon! Szabad egy kis tüzet...?

Ezen az általánosan elharapódzott bajon akartunk segíteni, mikor More cigányt leszerződötték különóra-adásra. Szerkesztőségi órák alatt mindenkit bevezet tudományába, csak cérnát, vasat, kavicsot, rongyot meg cigarettákat hozzon magával. No meg türelmes idegeket.

Bá ró.

C í m k é p ü n k k h ö z.

Billér Irén.

A címlap képéről egy bájos ismerős arc mosolyog reánk. Kb. egy éve, hogy Pestre került, azelőtt a felvidéken Pozsonyban, Kassán stb. aratta sikereit, ahol Faragó Ödön felvidéki színigazgató felesége volt. A budapesti közönség kedvence lett azóta. A taps, a zúgó tapsorkán hangzik fel, mikor ő megjelenik a színpadon s ez éppúgy szól a tökéletes szépségű nőnek, mint szeretett és nagy tudású primadonnának. Vele együtt felkacag a színpadon a jókedy, az ifjúság és a pajkos vidámság az öröm kábító virágait szórja a szívekbe.

Miről híres Kaposvár?

Pesten, egy nagy társaságban arról folyt a vita, hogy miről is híres Kaposvár. Egy ügyvéd azt mondta, hogy arról, mert ott van a legtöbb fiakker; egy újságíró azt mondta, hogy ott van a legszebb primadonna; egy színész azt mondta, hogy ott van a legzadagabb színházi direktor; egy könyvelő azt mondta, hogy ott van a legkevesebb tőzsdés; egy rendőr azt vallotta, hogy ott van a legkevesebb csendháborítás; egy koresmáros azt mondta, hogy ott van a legjobb konyha; egy festő azt suttogta, hogy ott van a legszebb leány; egy poéta azt énekelte, hogy ott van a legtüzesebb asszony; egy lapkiadó azt gondolta, hogy ott van a leghálásabb publikum (?); egy nyomdász azt mondta, hogy ott van a legjobban fizető lapkiadó; egy táncosnő azt mondta, hogy ott van a legszebb szerkesztő; egy mozis azt mondta, hogy ott van a legtisztább lepedő; egy kávéas azt mondta, hogy ott van a legjobb vendég; egy kártyás azt mondta, hogy ott van a legtöbb makkó; az anyakönyvvezető azt mondta, hogy ott van a legtöbb házasság; egy kis szőke bakfis azt suttogta, hogy ott van az ideálja; egy molnár azt mondta, hogy ott még nem volt a vörös malom; egy szabó azt mondta, hogy ott szétfejtették a Sárga kabátot; egy cukrász azt mondta, hogy nem szeretik ottan a Mézeskalácsot; egy huszártiszt azt mondta, hogy ott van a legsnajdigabb após; egy hirdetési ügynök azt mondta, hogy ott van a legtöbb hirdetés; egy lapterjesztő ember azt újságolta, hogy a Somogyi Társaság ott van minden asztalon, egy csillagász azt mondta, hogy ott van a legtöbb ragyogó csillag.

Úgyan mi ebből a valóság?

Meos.

KARPITOS MUNKÁKAT, VALAMINT PAPLANOK KÉSZÍTÉSÉT ÉS AZOK JAVÍTÁSÁT A LEGJOBB KIVITELBEN A LEGJUTÁNYOSABB ÁRON VÁLLALJA **KARPELESZ LÁSZLÓ** KARPITOS ÉS DISZITÓ, KAPOSVÁR, KORONA-UTCA 10 SZ (GYÖGYSZERTÁR-UDVAR)

KÖZGAZDASÁG

Ipar és kereskedelem Magyarországon.

A Somogyi Társaság számára írta: Zsadonyi Imre, a Szürmekereskedelmi Rt. igazgatója és a Kaposvári Kereskedők Egyesülete alelnöke.

A magyarországi ipar és kereskedelem deresre fektetett delikvens, amelyet jobbról a kereskedelmi, balról a pénzügyi kormányzat ütleget. S a két ütleget közé beáll harmadiknak az általános közvélemény; ez már aztán nem

mindig megvetéssel sujtott, sőt még ma is ezzel sujt. Csak nemrég hallottam olyan kijelentést, hogy éppen ez a tábor azzal az intencióval küldi gyermekét a kereskedelmi pályára, hogy ott tanuljon meg csalni.

nézi, hogy merről üt, hanem ott üt, ahol éri. Végén a sok ütlegetésből meg is született a botbüntetés, árdrágító törvény különféle paragrafusai, ami az iparnak és kereskedelemnek egyaránt szegényére válik.

Ha most azt kérdezik, hogy honnan van ez az averzió az iparral és kereskedelemmel szemben, könnyen meg lehet állapítani, hogy azért van ez a mostoha elbánás, mert a magyar társadalomnak csak egy nagyon csekély töredéke ment kereskedelmi pályára, amit a keresztény intelligencia

Az iparnál? Ott meg valósággal mumusként állították fel a gyermek előtt az ipart; ha nem jól tanult, azzal fenyegették, hogy odaadlak szuszternak, szabónak, borbélynak stb.

Kedves Szerkesztő Úr! Én az ipart és a kereskedelmet egészen másnak képzelem el; mind a két pályára elsőrendű képzettségű fiúkkal, teljes intelligenciával, mert az egyik, a kereskedelem teljes korrektséget, önértetel követel, a közönség részéről pedig bizalmat. Úgy, mint ahogyan ez a nagy nyugati államokban van, ahol a keres-

kedelemben az adott szó vagy kijelentés megmásíthatatlan; a kereskedő lefelé nem gőgös, felfelé nem talpnyaló. És ha a kereskedelembe ezt a szellemet viszik bele, ha a magyar lársadalomnak minden rétege részt vesz abban, akkor nem fognak saját fiaik ellen megszégyenítő lörvényeket hozni.

Az ipar különösen megköveteli azt, hogy az a fiú, aki iparos akar lenni, már pályája kezdetén olyan előképzettséggel rendelkezzen, amely képesítse arra, hogy szakmája fejlesztésénél ne ott álljon meg, amit tanítómesztérétől elsajátított, hanem a saját iparában megfelelő újításokkal nagyokat alkothasson.

Ehhez aztán, az előképzettség mellett fáradságot kell arra is venni, hogy tapasztalatok gyűjtésére, ipari képzettségének további fejlesztésére bejárja a világot és az onnan hozott tudással a magyar ipart fejlessze.

Ipari és kereskedelmi dinasztiákat kell alapítani, mert mit láttunk eddig? Ha valamelyik iparosunk vagy kereskedőnk némi vagyont gyűjtött, fiát úrnak adta, ő meg vett egy darab szőlőt vagy földet és felesapott úrnak vagy parasztnak. Így maradt kezdetleges, minden alkotóképesség nélkül, iparunk és kereskedelmünk is.

Vajha soraim éppen annál a társadalmi osztálynál találnának jóakarátú megszívlelésre, amely osztály gyermekei a fenti ágazatok elsajátítására és továbbfejlesztésére vannak hivatva.

Szeretném, ha már ott tartanánk, hogy scraim ne tanácsként hangzanának el, hanem a való állapotot tükröztetnék vissza, hogy nálunk is olyan ipar és kereskedelem virágozna, mint a nyugaton, ahol iparuk és kereskedelmük révén lettek az egyes államok műveltek, nagyok és gazdagok.

HUNGÁRIA ÉTTEREM, SÖRCSARNOK KAPOSVÁR, BERSZENYI-UTCA 2. SZÁM

Kitűnő polgári konyha, állandóan frissen csapolt első magyar Részvény sörök, elsőrangú uradalmi fajborok,
 Naponta TOKI JÓZSEF teljes zenekarával hangversenyez

A „Somogyi Társaság” kedvencversenye.

Szavazatok állása:

Daán I.	—	—	—	—	102 drb.	Földváry S.	—	—	—	—	47 drb.
Szenczy M.	—	—	—	—	69 „	Erdélyi M.	—	—	—	—	38 „
Szigethy A.	—	—	—	—	95 „	Thuróczy	—	—	—	—	24 „
Gyöngyössi Méri	—	—	—	—	48 „	Erczkövy	—	—	—	—	18 „
Kondráth I.	—	—	—	—	37 „	Tanai	—	—	—	—	22 „
Sinkó G.	—	—	—	—	19 „	Károlyi V.	—	—	—	—	15 „

A „Somogyi Társaság” kedvencversenyén szavazatom a

ra
re

adom le.

AZ ELŐKELŐ TÁRSASÁG CSAK PAPP GÁBORNÁL RÉSZITTETI CIPŐJÉT

KAPOSVÁR, FŐ-UTCA 35. SZÁM. TURUL-SZALLÓ MELLETT.

S Z I N H Á Z

A magyarnak magyart!

Meg kell már egyszer mondani, hogy nincs magyar sovinizmus. Egyes emberek sovinizták, de a nagy magyar tömegek teljesen érzéketlenek a sovinizmussal szemben. Ez pedig nagy baj! Magyarország mai szomorú helyzetének, lakossága nehéz helyzetének éppen ez az oka. Sok minden másként történt volna, ha valamennyien sovinizták lettünk volna.

Aki külföldet járt, az jól tudja, hogy a német ember, a francia ember, az angol ember bizony erősen sovinizta érzelmű; azonban ez a sovinizmus nemcsak szavakban, illetve nagyon kevés szavakban, de annál többet nyilvánul meg. Próbálnák csak meg Németországban a földművest a kabarában úgy kicsúfolni, mint azt Pesten teszik és szeretnék tenni, mi volna annak a következménye.

Mi — fájdalom — még ma is a külföldet majmoljuk; még ma is szívesebben fogadott egy hécsi tartalmatlan operette, mint a legjobb magyar színmű. Színpadi szerzőink — néhány kivételével — ahelyett, hogy a magyar múlt dicsőségéből konstruálnák meg darabját, vagy a magyar élethől, izléstelen, leginkább a fővárosi élethől vett témáit dolgozza fel. Ezért van aztán, hogy a régi operettek sokkal, de sokkal gazdagabbak, szebbek, mint a mai vértelen, összelopkodott zenéjű, tartalmatlan operettek.

A közönség a hibás mindezért. Mert ha az idegen, vagy az idegen tárgyú darabokat részvéttlenségével tűnletné ki, úgy a színpadi szerzők nagyon is gyorsan alkalmazkodnának ehhez. A közönségnek kell tehát és nem a rendőrségnek, fegyelmezőleg hatni és megteremteni azt a bizonyos

sovinizta blokádot, amelyen megtörne minden olyan törekvés, ami a magyarság sovinizta érzelmének ártalmára tehet.

A magyarnak magyart! A „Somogyi Társaság” nagy olvasótáborának vállvetve buzgólkodni kell azon, hogy a sovinizta érzelmek minden magyarban kifejlődhessenek. A kaposvári magyarság kulturális missziót fog ezzel teljesíteni, ha a magyarok magyarosítására fog törekedni.

Igazi magyar darabokat, magyar zenét, tiszta magyar irodalmat, magyar táncot, magyar művészetet!

—os.

Szenzációs hangversenyek Kaposvárott.

Február 12-én:

Geyer Stefi

a világhírű hegedűművésznő

Március 3-án:

Sándor Erzsi

kamaraénekesnő,

az Operaház első primadonnája

Március 20-án:

Lindberg Helga

világhírű finn mesterdalnok

ária- és dalestje.

Jegyek elővételben a Harmóniában kaphatók.

A LILI ELMEGY címmel két helyi szerzőnek, Dr. Babóchay Gyula és Dr. Óriás Pálnak egyfelvonásos darabja ment szerdán és csütörtökön a színházban. A lelkes közönség számtalanszor hívta a lámpák elé a két darabíró. Témájukat a mai élethől merítették. Feladatukat ügyesen oldották meg.

Szigethy Annus.

Éppen a legnagyobb hévvel táncolt a világhírű Darevsky-pár a főpróbán, amikor belépett a kedves Szigeti Annuska. Félrehúzódtunk a földszinten

Színészgyerek lévén, már kis gyermekkor óta a színpadon van. Édesapja híres színidirektor volt sok évtizeden keresztül.

Hogy mik a kedvenc szerepei, arra azt mondotta, hogy mindig az, amit játszik.

Mire készül a művésznő — kértem — többek között? Mint újdonságok „Sárga kabát”, „Három grácia”.

— Kérem tolmácsolja Kaposvár aranyos közönségének, hogy szeretem őket végtelenül, mert én is érzem, hogy mennyire rajongnak értem. Nem múlik el nap, hogy legalább egy-két csokrot vagy más kedvességet ne kapnék.

és kértem mondjon egyet-mást magáról, avagy a színházról, no meg főleg Kaposvárról.

Bájosan elcsicsergi, hogy Kassán, Győrött játszott, közben férjhez ment, de nem sokáig bírta a hétköznapi életet. Kedves Szerkesztő Úr! Aki a kullisza levegőjét szívja, vágyik annak szíve vissza.

Arra a kérdésemre, hogy hol született, kedvesen mondja: a színpadon!

Ha ez így megy tovább, már egy egész virágüzlet lesz a lakásomon. No de most már sietek, már egy óra van; ezzel amilyen gyorsan jött, már el is ment.

H. F.

A HÉT 2 MŰSORA

Szombaton és vasárnap este:

Sárga kabát.

Operette 3 felvonásban.

Írta: Leon Viktor. Fordították: Beöthy L.
és Kulinyi E.

Zenéjét szerzte: Lehár Ferenc.

Szu-csong	— — —	Földváry
Mido Kvang. főpap	—	Szigethy B.
Mi. a leánya	— — —	Szigethy A.
Limbarger	— — —	Hajnal
Lea. a leánya	— — —	Gyöngyössi
Vimpock. vezérigazgató	—	Kárpáthy
Kolozs. a fia	— — —	Károlyi
Müller	— — —	Tanay

Vasárnap délután:

Hattyulovag.

Operett 3 felvonásban.

Hétfőn este:

Kornevillei harangok.

Operette 3 felvonásban.

Kedden és szerdán este:

Újdonság! Itt először!

Vén gazember.

Színjáték 3 felvonásban. Írta: Harsányi Zsolt.

Luokay Gottfried báró	— —	Szigethy B.
Elisa. felesége	— — —	Markovics
Mária. leánya	— — —	T. Sinkó G.
Pál. a fia	— — —	Károlyi
Balasa báró	— — —	Tanay
Borly Gáspár. kasznár	— —	Érekövy
Borly László	— — —	Thuróczy
Özv. Perkálné	— — —	Egyed
Peteházy. szolgabíró	— —	Kárpáthy
Gyengő. ügyvéd	— — —	Hajnal
Princ. orvos	— — —	Erdélyi

Az öreg Borlyt mindenki vén gazembernek hívja, mert azt hiszik, hogy gazdája vagyonát lopkodja. Unokája Laci, ki lakatosságot tanul, megszökik mesterétől és nagyapja látogatására megérkezik. Laci gyermekkorá

óta litkon imádja Máriát, a báró leányát. Képviselőválasztás alkalmával az öreg Borly a báró legagilisabb kortese, halálos nyavalyát szerez. Halála után a végrendeletből kitűnik, hogy csak azért lopkodta imáadásig szeretett könnyelmű gazdáját, hogy annak vagyonát megmentse. A lopott pénzt jól kamatoztatta és megduplázva juttatja vissza. Unokájának csak annyit hagyott, amennyit keresetéből megtakarított. A végrendeleti vagyont sem a báró, sem Laci nem akarja elfogadni. A probléma úgy oldódik meg, hogy a báróleányt Lacihoz adják, mert ki tudódik, hogy litkon egymást szeretik.

Csütörtökön A három grácia előkészületei miatt szünet.

Pénteken este:

A három grácia.

Revü-operette 3 felvonásban.

Idegenből átdolgozta: Harsányi Zsolt.

Zenéjét szerzte: Lehár Ferenc.

I. felvonás: Gróf és színész. — II. felvonás: Kastélyavatás. — III. felvonás: Gráciák a tilosban. — (A második felvonás 1. jel.: Madártánc. 2. jel.: Versaillesi idill. 3. jel.: Apacsszeretem. 4. jel.: Eleven vacsora. Főszakács. Coctail. Tokai. Tengerirák. Nyúl-pástétom. Paprikás-sirke. Libasült. Torta. Gyümölcs. Sajt. Sör. Pezsgő. Török kávé. Saláta. Tojás. Citrom.)

A harmadik felvonás főszereplői:

A három grácia	— —	Gyöngyössi
	— —	Szigethy A.
	— —	Szenczy
Trittoni	— — —	Hajnal
Cassatti Karló gróf	— —	Földváry
Leonardt. detektív	— — —	Szigethy B.
Spakhtelli. színész	— — —	Erdélyi
Trittino	— — —	Károlyi

Marton Gyula

cukrászati különlegessége

Kaposvár, Fő-utca 8. szám.

ELEGÁNS CIPŐKET CSAK

BALOGH ÉS VÁRVIZVÉL RENDELHET
K O N T R Á S S Y U T C A 1 S Z.

Mortera sziget kincsei.

REGÉNY.

Írta: Rónay-Csepreghy Mária.

(Utánnyomás tilos.)

(1)

A hadikikötő parancsnokánál rendes kihallgatás volt. Délelőtt 11 órakor a kikötőparancsnokság épületében, az admirális előszobájában gyülekeztek azok a tisztek, akiknek szolgálatukat, beosztásukat, vagy egyéb szolgálati minőségüket jelenteni kellett.

Hatan állottak az előteremben. Volt köztük gyalogos tiszt, tengerész, hadbíró, orvos, mérnök és üzemvezető. A gyalogos kapitány hosszú léptekkel járt fel s alá, ő az ügyeletesi szolgálat átvételét jelenti. A tengerésztiszt, egy kedves képű, nyílt szemű sorhajóhadnagy közömbösen dobol az ablakon, amelyből egyenesen a hadikikötőre, a kikötőben horgonyzó, füstölgő hadihajókra, torpedónaszádokra, gőzbárkákra látni.

A kikötőben serény munka folyik. Pontonok magas darukat, állványokat úsztatnak, búvárhajók siklanak, gőznaszádok töfögnek, torpedóhajók búgnak. Igazán csoda, hogy a hemzsező hadihajók egymásba nem ütköznek, s a nagy bravúrral elsikló torpedónaszád neki nem fut orrával egy méltóságosan pöfökelő cirkálónak. Lázasan dolgoznak, a gőzfűró élesen süvít, s a mozgó daruk hatalmas páncélokat, ágyúcsöveket raknak az épülőfélben levő hadihajókra.

Az előszoba sarkában egy tengerészhadbíró szerényen meghúzódik. Középlemetű, erős testalkatú, szúrós szemű, fekete nyírott hajuszú tiszt, senkire sem figyel, senkit nem szólít meg, övele sem törődnek. Hivatalosan van jelen, mindig respektált személy, akit a végső esetben hívnak, akit azonban sohasem szeretnek.

A tengernagy fiatal adjutánsa, egy élénk, folyton mozgó, hangosan tárgyaló fregatthadnagy figyelmezteti a jelenlevőket, hogy sorba álljanak, mert ő excellenciája azonnal megérkezik. Aztán a hadbíróhoz fordul, jelentősen mosolyog:

— Ön maradjon utoljára. Önnel fontos beszélőnivalója van az excellenciás úrnak.

A jelenlevők sorbaállanak, az utolsó pillanatban még néhány törzstiszt érkezett. A segédtiszt a vállán keresztbe teszi a szolgálati övét, fogja a bejelentőkönyvet s eltűnik a párnás ajtók mögött. Csakhamar azonban előkerül s egymásután hocsátja be a törzstiszteket.

A törzstisztek jelentkezése után az ajtó feltárul s ő excellenciája a várakozók elé lép.

(Folyt. köv.)

Az előkelő társaság csak **LÁZÁR DEZSŐNÉL**
:: készített ruháit ::

Polgári- és egyenruházati szabóság. Mindennemű katonai cikkek dusan felszerelt raktára.

Telefón: 300.

00000000

Fő-utca 14.

PUSKÁS SÁNDOR URI ÉS NŐI
DIVATCIPÉSZ **KAPOSVÁR FŐ-U. 12**
A SOMOGYMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR ÉPÜLETÉBEN AZ UDVARBAN.

Felelős szerkesztő: MENYHÁRT GYULA. Felelős kiadó: HAIDEKKER PÁL.
Nyomatott Szabó Lipót könyvnyomdájában, Kaposvár, Korona-utca 10. szám.

DR. JUTASSY TANÁR

Soliházi

Gyógykozmetikai különlegességei

kaphatók:

PRÁGER JÓZSEF
„Korona Illatszertárában“

KAPOSVÁR, A KORONA ÉPÜLETÉBEN
valamint minden gyógyszerárban és drogériában

Dunántúli Bank és Takarékpénztár

Részvénytársaság Kaposvároott

Bankosztály
Tőzsdeosztály
Tárházak
Géposztály

Fő-utca 23.
Fő-utca 23.
Baross-utca
Erzsébet ut 10.

Telefon: 133, 352
Telefon: 350
Telefon: 181
Telefon: 120

AFFILIÁTIÓK:

Gyógynövény és vegyipari r.-t.

Ált. szállítási vállalat

Dunántúli Termény Kereskedelmi r.-t.

Coloniale Dunántúli Fűszerkereskedelmi r.-t.

Tojás és Baromfi Kereskedelmi r.-t.

Merkurbank r.-t., Kaposvár

Baross-u. és Rákóczi-tér sarok. Telefon: 152

Baross-u. és Rákóczi-tér sarok. Telefon: 152

Baross-u. és Rákóczi-tér sarok. Telefon: 252

Széchenyi-tér Telefon: 119

Baross-utca Telefon: 34

Korona-utca Telefon: 241

VIDÉKEN:

Somogykarádi Takarékpénztár r.-t., Marczali Ált. Takarékpénztár r.-t., Belsősomogyi Takarékpénztár r.-t.

Szigetvár, a Hungária Biztosító r.-t. somogymegyei vezérigénysége.

Érdekközösségben az Angol Magyar Bank Részvénytársasággal Budapesten.

Saját tőke 430 millió korona

somogyi
Társaság

KÉPES TÁRSADALMI, SZINHÁZI HETILAP

